

správne právne posúdenie veci KS v Bratislave do tej miery, že zasiahla do nášho ústavného práva na spravodlivý proces ...»

Túto časť sťažnosti uzavreli sťažovatelia týmto konštatovaním: „Následne, dňa 4.12.2006 vydal NS SR hore uvedený rozsudok, z ktorého vyplýva (rovnako ako z rozhodnutia o našej námietke), že naše poukazovanie na dôkazy, ktoré sa nachádzajú v archíve MV SR v Levoči, považuje NS SR za návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré má zákonnú možnosť odmietnuť. V súlade s vyššie uvedeným však, keďže ide o dôkazy, ktoré už boli v predmetnej trestnej veci orgánmi činnými v prípravnom konaní vykonané v čase po začatí trestného stíhania do jeho prerušenia zákonným spôsobom, je rozhodnutie NS SR nezákonné. Svojím postupom nás vlastne NS SR a pred ním aj Krajský súd v Bratislave a orgány činné v trestnom konaní obrali o možnosť, aby tieto dôkazy boli hodnotené nezávislým a nestranným súdom, na ktorý máme právo, napriek tomu, že v predmetnej trestnej veci boli tieto dôkazy vykonané. Takýto postup je nevyhnutné považovať za zásah do nášho práva na spravodlivý proces (právo na ochranu nezávislým a nestranným súdom) a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, ako tieto práva vyplývajú z Ústavy SR a vyššie uvedených medzinárodných dokumentov.

Súdy tým tiež zásadným spôsobom porušili právo na obhajobu, keď úplne ignorovali dôkazy, ktoré boli vo veci vykonané, a ktoré na dôvažok obsahujú okolnosti svedčiace v prospech sťažovateľov. Právo sťažovateľov na prístup k súdu, na nezávislý a nestranný súd a právo obhajovať sa sa tak dostalo do čisto iluzórnej roviny bez jeho naplnenia reálnym obsahom.“

Sťažovatelia vo svojej ďalšej argumentácii uviedli okrem iného skutočnosti týkajúce sa porušenia zásady viazanosti právnym názorom nadriadeného súdu: «Na základe sťažnosti pre porušenie zákona Najvyšší súd ČSFR v tr. veci 2 Tz/5/90 rozsudkom zo dňa 19.10.1990 rozhodol, že uznesením NS SR zo dňa 25.4.1983 sp. zn. 1 To 17/83 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v náš neprospech. Na strane 8 rozsudku NS ČSFR uvádza, že súdy rozhodli o vine obžalovaných „na základe skutkového stavu veci, ktorý nebol dostatočne objasnený. Ich rozhodnutia preto nie sú v súlade so zákonom“.